

Jaap Taapken en het Vogeljaar, een twee-eenheid

Vanaf november 1953 is Jaap bij het Vogeljaar geweest. Toen Wiek en Sneb zijn vierde nummer beleefde werd Jaap aangetrokken als vogelkundig medewerker.

Vervolgens is hij redactielid geworden om uiteindelijk vele jaren als hoofdredacteur te functioneren. Vanaf het begin probeerde Jaap de lezers te betrekken bij het Vogeljaar. Hij was het, die in Nederland voor het eerst de rubriek Veldwaarnemingen is begonnen.

Jaap was steeds de stimulerende kracht achter vele items. Acties voor bescherming van vogels is altijd zijn doelstelling geweest. Denk daarbij aan onze speciale nummers als bijvoorbeeld de Oeverzwaluw, de Huiszwaluw en de Ortolaan.

Jaap was een bijzonder mens. Jan Strijbos was van mening dat Jaap geen man was van compromissen. Zelf zei Jaap altijd dat vogels beschermen niet een situatie is waarin je jezelf moet afvragen 'hoe was mijn standpunt ook alweer?', Vogelbescherming doe je gewoon. Snel en alert handelen is beter dan verdrinken in oeverloos gekissebis.

Ik heb Jaap in die meer dan dertig jaar dat ik met hem heb mogen samenwerken, ook ervaren als een mens die moeilijk compromissen kon sluiten. Hij had heel veel ideeën waar anderen nog niet aan toe waren. Hij vertelde je of schreef je dan wat hij ervan dacht.

Jaap was het Vogeljaar. Altijd bezig met de natuur en in het bijzonder met de vogels. En altijd een blik naar de toekomst gericht.

In 1987 hield Jaap in het Vogeljaar al een pleidooi dat er bij natuurbeheer vaak en te veel beheer op ons afkomt, terwijl juist vaak toestanden in de natuur eerder wat met rust gelaten dienen te worden.

Hij vond dat rust en evenwicht in de natuur het best gestimuleerd kunnen worden door je er zo min mogelijk mee te bemoeien.

Aan het begin van het millennium schrijft Jaap in het Vogeljaar dat dit millennium heel anders voor de vogelaars zou gaan worden.

Hij geeft aan dat wij meer echte belangstelling moeten tonen voor de natuur en daarbij vooral ook de jongeren meer moeten interesseren.

Het nieuw millennium is nog zo jong en Jaap had daar nog een heel actieve rol in willen spelen, ondanks zijn leeftijd was hij nog steeds een stuwende kracht.

Toen hij de woorden schreef dat dit millennium zo anders zou worden voor de vogelaar, had hij niet kunnen beseffen dat het al snel zo anders zou worden.

Zonder Jaap zal het voor velen anders zijn.

Toen het laatste nummer van het Vogeljaar klaar was, belde Jaap mij nog op met veel plannen voor de toekomst.

Toch heel plotseling is Jaap van ons weggegaan. Het Vogeljaar verliest in Jaap een enthousiast hoofdredacteur, een enthousiast verteller en planmaker op redactievergaderingen.

Jaap, als je zo lang het Vogeljaar gemaakt hebt, is het logisch dat wij voor een onzekere toekomst staan. Wij die achterblijven zullen beseffen wat het Vogeljaar is zonder Jaap Taapken.

Jaap bedankt voor je geweldige inzet voor het Vogeljaar, je was graag in gezelschap van vogelaars, je laatste vlucht moet je alleen maken.

Ik wil eindigen met een gedicht van Hans Bouma.

*Vogels gezien
hoog boven mij
vogels hemelhoog*

*strepen licht
flarden toekomst
tekens van leven*

*vogels gehoord
vogels zingerderwijs
zingend het hoogste lied*

*schrijvenderwijs
gedicht na gedicht
woorden van brood*

*vogels gevoeld
vogels hemelhoog
vogels in mijn hand*

*vogels in mijn ziel
vuur en adem
eenwige lente*

*vogels-
ik leef, ik droom
ik hoop
zolang er vogels zijn.*